

СТАНОВИЩЕ

от проф. д.ик.н. Георги Кирилов Петков,

**зам.-директор на Институт за научни изследвания и обучение
на докторанти при Университет по библиотекознание
и информационни технологии**

на дисертационния труд

на Юлиян Цветанов Джоков

на тема

"Система за управление на рисковете в съвременния университет"

**за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по „Организация и управление извън сферата на материалното
производство“ в професионално направление 9.1. „Национална
 сигурност“ по докторска програма „Организация и управление извън
 сферата на материалното производство“**

Становището е възложено с решение на научно жури, определено със заповед на Ректора на Нов български университет.

Образованието в Република България и структурите, ангажирани с него, все повече занимават както обществото като цяло, така и научната общност. Това се случва поради факта, че продуктът, който се получава „на пазара“ на образователни услуги коренно промени своя профил, което налага сериозни промени и в организацията на дейностите, свързани с неговото „производство“. Очевидно е, че само онези структури в областта на образованието, които успяха и успяват да се приспособят към новите условия ще придобият нужните им конкурентни предимства, които ще ги съхранят в новите условия. Способността да се дефинират и прогнозират рисковете пред съвременния университет, да се разработват и прилагат ефективни стратегии за справяне с тях все повече се превръща във важен фактор в комплекса от влияния върху крайния резултат. Поставен в този контекст, дисертационният труд на Юлиян Джоков може да се разглежда като един от успешните опити проблемът с рисковете пред съвременния университет да се осветли теоретично и да се предложи система за управлението им.

За обект на своето изследване докторантът е посочил системата за управление на Нов български университет, а за предмет – структурните и функционалните компоненти на „управляващата“ подсистема. Разбира се, в съответствие с темата на дисертационния труд, той е поставил акцента върху управлението на риска. Като преследва създаването на модел на система за управление на рисковете, авторът е решил следните научни задачи:

- Анализирал е актуалното състояние на управляващата подсистема на НБУ от гледна точка на управление на рисковете;

- Разработил е модел на система за управление на рисковете;
- Адаптирали е предложения модел за преодоляване на установените структурни и функционални недостатъци на НБУ в областта на управлението на рисковете.

Юлиян Джоков е изbral адекватна на научния проблем методика, която му помага да постигне целта си. Като следва системния и комплексния подход, той е използвал методи, като: наблюдение, абстрагиране, индукция, дедукция, моделиране, анализ, синтез, мозъчна атака, събеседване с експерти и матрица на последствията. Съbral е и е обработил значителен обем информация за управлението на рискове.

Дисертационният труд е структуриран в три глави, заключение, списък на литературата и приложения. Всяка глава е обособена част от изследването. Авторът е осигурил плавен и логичен переход между главите, което създава усещането за цялостност на изложението и общ и изчистен възгled за изследването.

В резултат на цялостния анализ в дисертационния труд са получени определени научни и научно-приложни приноси, които са резюмирани от автора по следния начин:

- обоснована е потребността на съвременните университети от „управление на рисковете“;
- анализирани са „добри практики“ по приложението на „управление на риска“ във водещите чуждестранни университети за 2012 г.;
- разкрито е състоянието на „управлението на риска“ в българските държавни и частни висши училища;
- защитена е тезата, че частното висше училище Нов български университет като образователна институция с изразена „предприемаческа нагласа“ би трявало да разполага с развити възможности за

„управление на риска”;

- установено е моментното състояние и са очертани структурните и функционалните недостатъци на НБУ в областта на „управлението на риска”;

- очертана е възможността за преодоляване на недостатъците по „управление на риска” на НБУ чрез изграждане и въвеждане на „система за управление на риска”;

- въз основа на редица теоретични положения е конструиран „модел на система за управление на риска”, който може да бъде приложен във всяка съвременна организация, независимо от спецификата ѝ;

- адаптиран е „моделът на система за управление на риска” за нуждите на НБУ, при което са съставени предложения, както за редица изменения и допълнения на съществуващите нормативни документи, така и за приемането на пълен пакет документи (Наредба за управление на риска в НБУ, различни процедури по приложение на Наредбата и други съществуващи я документи) за съставяне и привеждане в работен режим на „система за управление на риска в НБУ”;

- изяснени са възможните позитиви за НБУ от евентуално приемане на предложението за „система за управление на риска”;

- направен е опит за демонстрация на функциониране на „системата за управление на риска” в НБУ, при който са идентифицирани, анализирани, преценени и са предложени варианти за въздействие върху „най-значимите” рискове за университета.

Приложимостта на получените резултати е безспорна. Те представляват интерес както за ръководството на НБУ, така и за всички образователни структури. Заедно с това, изследването може

да се използва от дипломанти, специализанти, докторанти и изследователи, които работят по тази проблематика.

Очевиден е личният принос на докторанта при разработването на дисертационния труд и получените резултати, което се вижда от специфичния стил на изложение. Използването и цитирането на чужди публикации е коректно и в съответствие с възприетите стандарти.

Авторефератът е изгoten в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ. В него вярно е отразено съдържанието на дисертационния труд и наред с обнародваните в четири публикации, резултати от работата си върху темата, осигурява необходимата публичност.

Някои неточности в изказа и необходимостта от терминологични уточнени в порядъка на критични бележки съм споделил с автора на дисертационния труд. Те не са съществени и не оказват влияние върху общото положително впечатление от работата и поради това не се обсъждат тук.

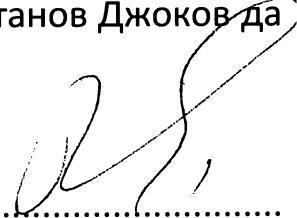
Други въпроси по които да се вземе отношение в настоящото становище няма.

Цялостната оценка на дисертационния труд води до заключението, че той е актуално, значимо и самостоятелно научно изследване, притежава всички необходими качества на научен труд и достойно защитава претенцията за даване на образователната и научна степен "доктор". В него са получени научни резултати, представляващи значителен интерес и предоставящи значителна полза на заинтересованите организации.

От дисертационното изследване проличава отличната

теоретична и методологическа подготовка на докторанта. Става ясно, че Юлиян Джоков е овладял технологията на научното изследване на равнище, което му дава възможност да планира и провежда самостоятелни научни изследвания. Освен това, той е обогатил и научното познание в конкретната област. Това показва постигнатото високо ниво на научната степен, за която претендира.

Въз основа на изложеното по-горе, предлагам на уважаемите членове на Научното жури да гласуват на Юлиян Цветанов Джоков да се даде образователната и научна степен "доктор".

Член на журито: проф. ....

Г. Петков

Гр. София

15.09.2014 г.